

Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona

Avinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, edifici I - Barcelona
08075 Barcelona

Tel. 935548425
Fax: 935549796
A/e: contencios17.barcelona@xij.gencat.cat

NIG 0801945320188009035

Procediment ordinari 464/2018 F1

Matèria: Sancions i disciplina urbanística (Proc.Ordinari)

Entitat bancària: **Banc de Santander**
Per a ingressos en caixa, concepte: 4063000093046418
Pagaments per transferència bancària: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274
Beneficiari: Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona
Concepte: 4063000093046418

Part recurrent/sol·licitant/executant: Antonio Puig
Garcia
Procurador/a:
Advocat/ada: Alfonso Vicente Carballo Yebra

Part demandada/executada: AJUNTAMENT DE TEIA
Procurador/a: Ivo Ranera Cahis
Advocat/ada:

SENTÈNCIA NÚM. 273/2020

Jutge: Federico Vidal Grases

Barcelona, 6 d'octubre de 2020

Federico Vidal Grases, Magistrat del Jutjat numero 17 Contenciós Administratiu de Barcelona, he vist aquestes actuacions que ha instat l'advocat Alfonso Vicente Carvallo Yebra en representació de Antonio Puig García contra l'Ajuntament de Teià, representada pel procurador Ivo Ranbera Cahis i assistida pel lletrat Miguel Angel Pigem de las Heras. Dicto sentència, d'acord amb els següents

ANTECEDENTS DE FET

Primer. El dia 29/10/18 va entrar al Jutjat un escrit d'interposició de recurs contenciós administratiu subscrit per la part actora, en què, després de concretar la resolució objecte de recurs, sol·licitava que es tingués per interposat el recurs.

Segon.- Després d'esmenar els defectes escaients, es va admetre el recurs mitjançant un Decret de 26/11/18 i es va reclamar l'expedient administratiu, es va traslladar a l'actora perquè formalitzés demanda, i després a la demandada, i així ho van fer.

Tercer. Mitjançant un Decret de 17/07/19 es va fixar la quantia en indeterminada . A continuació, es va obrir a prova, i l'actora va demanar documental i testifical-pericial i la demandada documental Les probes es van practicar segons resulta dels rams corresponents.

Quart.- A continuació es va donar a les parts el tràmit de conclusions, i quan va Arribar el seu torn corresponent, a través d'una provisió l'assumpte va quedar conclús per a sentència.

Cinquè. En la tramitació del procediment s'han observat les prescripcions legals, i la sentència s'ha dictat en el termini legal.

Sisè. Objecte del recurs.

Aquest recurs contenciós administratiu té per objecte la pretensió anul·lativa exercitada a nom de Antonio Puig García contra l'acord de 28 de juny de 2018, que desestima el recurs de reposició interposat contra l'acord de 15 de març de 2018 en l'expedient de disciplina urbanística 27/16 i que imposa una multa coercitiva de 1000 € per incomplir el requeriment de l'acord de 15 de març de 2018 en relació al compliment de les condicions particulars de la llicència d'obres 23/2015 i expedient d'obres 18/14; i requereix perquè en el termini de dos mesos de compliment a les condicions de l'informe del Servei Tècnic Municipal de 8 de març de 2018, amb prevenció de la imposició d'una segona multa coercitiva

Setè. Pretensions i al·legacions de les parts.

La part actora exposa , en primer lloc una relació d'antecedents històrics del procediment als quals em remeto i com a fonaments de dret al·lega en primer lloc que els diferents informes emesos pel servei tècnic municipal han vulnerat el Decret 64/2014 de 13 de maig per no ajustar-se els requisits de l'article 101 i 102 d'aquest Decret; falta de motivació de l'acord impugnat quan desestima el recurs

de reposició per haver-se afegit ex novo una nova condició particular consistent a substituir la coberta de la construcció existent en l'entrada de la finca havent de pintar la part d'obra de color terrós ja que la caseta porta construïda més de 40 anys i per tant és una obra consolidada i sent l'acord absurd o estraforari; compliment de totes condicions particulars de la llicència urbanística 23/15; vulneració del principi de proporcionalitat donada la quantia de la multa coercitiva imposada. Per tot això sol·licita que s'estimi la demanda i anul·li i deixi sense efecte la resolució objecte del procediment o subsidiàriament que es redueixi la multa coercitiva imposada

L'administració demandada compareix i s'oposa a la demanda exposant en primer lloc una relació històrica de fets a la qual em remeto i com a fonaments de dret a al·lega l'existència de desviació processal per demanar amb caràcter subsidiari una reducció de la multa, ja que això no havia estat demanat en via administrativa, la qual cosa implica una inadmissió parcial. A continuació i sobre el fons de l'assumpte al·lega que l'acord de 28 de juny de 2018 es troba prou motivat; que la llicència municipal d'obres inclouen els treballs de substitució de la coberta d'una llista de la construcció existent en l'entrada de la finca i que la imposició d'una multa coercitiva de 1000 € és ajustada a dret i per tot això sol·licita que es desestimi la demanda

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. – Un breu resum de les circumstàncies que condueixen fins al present procediment és la següent:

El 28 de gener de 2015 l'actor va presentar instància sol·licitant la concessió de llicència d'obres per a la construcció dels corrals, i dos mòduls annexos, amb aportació de la documentació requerida

El 5 de maig de 2015 es concedeix la llicència d'obres sol·licitada, sotmès a una sèrie de condicions particulars.

El 13 de novembre de 2015 el recurrent va presentar instància sol·licitant una pròrroga, que se li va ser concedida per un període de tres mesos, finalitzant la mateixa 15 de febrer de 2016

El 17 de març de 2016 el recurrent va presentar una instància comunicant la

finalització de les obres i la devolució de la fiança. Efectuada una inspecció es va comprovar que no s'havia donat compliment íntegre a les condicions particulars i que no s'havia procedit substituir la coberta de la construcció, i per això el 13 d'octubre de 2016 l'Ajuntament va acordar desestimar la petició de devolució del dipòsit.

El 22 de desembre de 2016 el rei enfront de l'ajuntament va acordar requerir a l'interessat perquè aquest compliment de les condicions particulars de la llicència i sol·licités llicència per a la legalització de la instal·lació de plaques d'energia solar, i per això es va incoar expedient de disciplina urbanística 27/16.

El 17 de març de 2017 el senyor Puig García va manifestar que havia pintat la coberta i va sol·licitar la devolució de la fiança. Aquesta sol·licitud es desestimo.

El 31 de juliol de 2017 el recurrent va presentar una instància manifestant que havia donat compliment a les condicions particulars i va sol·licitar l'arxivament de l'expedient sancionador.

El 15 de març de 2018 l'Ajuntament va acordar ampliar el termini de dos mesos perquè donés compliment a les condicions particulars, amb prevenció d'imposició de multes coercitives.

Enfront d'això, el 7 de maig de 2018 el recurrent presenta recurs de reposició i el 6 de juny de 2018 una nova instància manifestant que donat compliment a les condicions particulars i sol·licitant arxivament de l'expedient disciplina humanística.

El 28 de juny de 2018 es desestima el recurs de reposició i s'imposa la multa coercitiva, generant-se continuació el present procediment.

El 29 de setembre de 2018 es presenta un nou escrit per part de l'actor indicant que ha donat compliment a les condicions particulars i sol·licita arxiu.

L'11 d'octubre de 2018 es presenta una nova instància amb el document as-built.

SEGON.- Entrant en primer lloc en l'al·legació que presenta l'administració demandada consistent en l'existència de desviació processal per demanar parcialment almenys, una cosa diferent d'aquest procediment que en via administrativa, aquesta al·legació ha de ser desestimada per ser improcedent.

No cal magnificar el caràcter revisor d'aquesta jurisdicció, com fa la defensa municipal. En realitat es tracta d'una jurisdicció plena, en la qual les parts poden al·legar tot el que estimin oportú, amb l'única limitació o excepció que es dóna una opció prèvia a l'administració perquè exposi el seu criteri sobre la qüestió plantejada, que és en el que consisteix la via administrativa i la resolució administrativa que recau. Si l'interessat es conforma la resolució administrativa és vàlida, i si no es conforma intervé en la Jurisdicció, que decideix en definitiva.

La Jurisdicció contenciosa administrativa té per missió, segons mandat constitucional, controlar la potestat reglamentària i la legalitat de l'actuació administrativa, així com el sotmetiment d'aquesta a les finalitats que la justifiquen (art. 106.1 de la Constitució).

L'exercici d'aquesta potestat de control, que és atribuïda exclusivament als jutges i magistrats determinats per les Lleis, i té, dos objectius fonamentals: A) Fer que l'Administració actuï, en tot moment, amb sotmetiment a la Llei al dret en la satisfacció dels interessos generals (art. 103.1 C.E.), i B) Garantir el dret que tenen tots els ciutadans a la tutela judicial efectiva en l'exercici dels seus drets i interessos legítims sense que, en cap cas, pugui produir-se indefensió (art 24 CE).

Els poders del jutge contenciós apareixen avui dia tan amplis com els de les altres Jurisdiccions, perquè així ho demanda l'art. 24 de la C.E. No pot, per tant, prolongar-se per més temps la concepció del recurs contenciós com una segona instància, merament revisora de l'actuar de l'Administració.

No és per tant el recurs, un procés a l'acte; ni la via administrativa una primera instància jurisdiccional, la qual cosa implica la impossibilitat noves proves; o limitar la labor enjuiciadora a l'examen de la legalitat formal de l'acte, sense entrar en el fons; ni exigir una absoluta identitat entre el «petitum» de la demanda i el sol·licitat en via administrativa; no admetre els greuges futurs, etc.

La Jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, excepte alguna excepció aïllada, ha superat la influència negativa del caràcter únicament revisor de la Jurisdicció per a fixar-se en la pretensió que s'exercita; així la Sentència de 18 de desembre de 1991 .

«El carácter revisor de este Orden Jurisdiccional no significa otra cosa que la necesidad de que antes de acudir a ella se haya producido un acto administrativo, acto este que ni siquiera integra el objeto del proceso que queda constituido por las pretensiones deducidas respecto a dicho acto.»

La Sentencia TS de 6 de maig de 1988, indica:

«a partir de la vigente Ley Jurisdiccional ya no es tan exigente su carácter revisor como lo era en la legislación anterior hasta el extremo de que ahora no puedan discutirse otros motivos que los que hubieran sido alegados y debatidos anteriormente, pues, según señala el preámbulo de dicha Ley, ha perdido el carácter de revisora con la extensión que antes se daba a esta exigencia, que, en la actualidad, sólo lo es en el sentido de ser necesario que exista un acto administrativo previo; debiéndose resaltar también la distinción entre cuestiones nuevas y nuevas alegaciones que sirvan de fundamento a unas mismas pretensiones, pues, mientras las partes no pueden plantear temas nuevos ante la Jurisdicción para no alterar la función esencialmente revisora de ésta respecto de la actuación administrativa, nada impide que puedan aducirse nuevos fundamentos jurídicos en apoyo de sus pretensiones -sin modificarlas- que las partes hayan mantenido.»

Sentencia TS de 13 de desembre de 1989 i la sentència de 11 de desembre de 1984 diuen que:

«no cabe confundir la cuestión litigiosa, que determina objetivamente el ámbito del proceso y no es susceptible de modificación esencial, y los motivos y/o razones jurídicas que se aleguen como soporte de los pretendido, cuya variación o ampliación puede realizarse en cualquier momento».

En iguals termes, la Sentència de 12 de juliol de 1991 recorda que la naturalesa revisora de la Jurisdicció requereix l'existència d'un acte administratiu, però això no implica que les proves siguin impertinents o que sigui inadmissible aduir en via contenciosa fonaments que no hagin estat prèviament exposats davant l'Administració.

La jurisprudència més recent es pronuncia en idèntics termes, en la sentència del TS de 22 de març de 2002, amb cita en ella d'altres pronunciaments, ha declarat, en la línia exposada, que *«el correcto entendimiento de la naturaleza revisora de la jurisdicción Contencioso-Administrativa, conforme esta Sala ha venido a concretar en consolidado criterio jurisprudencial -v gr. sentencias de 17 de noviembre de 1997, 3 de octubre y 7 de noviembre de 1998, 6 de febrero y 1º de marzo de 1999 (recursos 5658/93 y 468/94) y 5 de febrero de 2000 (recurso 2784/95), entre otras muchas-, supone la exigencia de un acto o "actuación" de una Administración Pública sometida al Derecho administrativo para que, respecto de él o en relación con ella, puedan deducirse por el interesado las pretensiones que estime pertinentes (.../...), porque no es el contenido del acto el que determina la extensión y los límites de la revisión jurisdiccional, sino las*

peticiones que se hagan en la demanda en relación con él las que acotan, cuantitativa y cualitativamente, el contenido de la pretensión impugnatoria».

La Sentència del TS 30 d'abril de 2008, amb un fonament coincident amb l'anterior, diu que «*el objeto del recurso contencioso-administrativo viene determinado, por un lado, por la resolución administrativa impugnada, y, por otro lado, por las pretensiones de las partes. De tal modo que entre una y otras debe existir correspondencia. Ello lo impone la naturaleza revisora de esta Jurisdicción Contencioso-Administrativa y sirve para delimitar los términos del proceso*».

Per tant la concepció estrictament revisora de la Jurisdicció Contenciós Administrativa està avui obsoleta i superada; per la qual cosa des d'aquesta concepció tant dóna que l'administrat al·legui davant la jurisdicció el mateix que va al·legar en via administrativa, com a fets i fonaments diferents, ja que tant en un com en un altre cas la Jurisdicció controla la legalitat de l'actuació administrativa.

Per això s'entén que la petició subsidiària de la part actora amb vista a una disminució de la multa és perfectament admissible en la demanda, per molt que no s'hagi plantejat en via administrativa. En virtut del principi de qui pot el més pot el menys, si el Jutjat pot anul·lar i deixar sense efecte la multa, també pot reduir-la al seu criteri.

TERCER.- Entrant els motius del recurs, el primer que s'articula és la vulneració del Decret 64/14 per entendre la part actora que no es reuneixen els requisits dels articles 101 i 102 del Decret 64/14.

Aquest l'article regula el contingut de les condicions que han de reunir les actes d'inspecció urbanística.

No és necessari entrar en el detall concret de si l'inspector municipal va poder veure directament o no les obres, ni tampoc de si aquestes actes reuneixen tots i cadascun dels requisits exigits per l'esmentat Decret, per ser un element innecessari.

Els defectes que pugui tenir un acte administratiu només són determinants si causen indefensió o manquen dels requisits formals per a aconseguir la seva finalitat article 48.2 LPA.

La indefensió és un concepte material que s'ha de definir cas per cas i a la vista

de les circumstàncies. Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en nombroses ocasions sobre el que constitueix l'essència de la indefensió, això és, una limitació dels mitjans de defensa produïda per una indeguda actuació dels òrgans judicials, o, en altres paraules, aquella situació en la qual s'impedeix a una part, per l'òrgan judicial en el curs del procés, l'exercici del dret de defensa, privant-li de les facultats d'al·legar i, en el seu cas, de justificar els seus drets i interessos perquè li siguin reconeguts o per a replicar dialècticament les posicions contràries, en aplicació de l'indispensable principi de contradicció" (Acte TC 1110/1986, de 22 de Desembre). De la mateixa manera s'ha posat de manifest que les denominades "irregularitats processals" no suposen "necessàriament indefensió, si li queden a l'afectat possibilitats raonables de defensar-se, que deixa voluntàriament ---per error o falta de diligència--- (Acte TC 484/1983, de 19 d'Octubre). En tal sentit s'ha pronunciat el Tribunal Constitucional en sentència de data 25 gener 1995 (Sala 1a) on ha establert què és el que ha d'entendre's per indefensió: «Una deficiència processal no pot produir tal efecte (la indefensió) si no comporta la privació o limitació, menyscapte o negació del dret a la defensa d'un procés públic amb totes les garanties "en relació amb algun interès" de qui l'invoca (STC 90/1988[RTC 19880]).

El present cas no s'aprecia cap forma d'indefensió atès que és evident que la part actora ha pogut defensar-se correctament tant en via administrativa com davant la jurisdicció, al·legant tot el que ha estimat oportú i practicant totes les proves que ha desitjat

QUART.- Continua al·legant la part actora la falta de motivació.

Té tota la raó la part actora quan indica que el paràgraf primer de l'informe tècnic municipal de 20 de juny de 2018, que es transcriu en l'acord impugnat, quan diu " en relació amb les qüestions de forma o dades...", és extravagant i impertinent i a més resulta incomprensible que per una confusió es desestimi el recurs.

Però és que el cas no conclou aquí, ja que aquest informe entra en el fons de l'assumpte i aquí ja ens trobem amb un raonament o motivació, que s'estimen com a correctes atès que exposa amb claredat i precisió els fets pels quals es desestima recurs.

Per tant, deixant fora de perill la primera part de l'informe tècnic referit, la resta hem d'entendre que es troba degudament motivat, sense que sigui exigible una motivació de caràcter exhaustiva, el que importa és, com indica reiterada jurisprudència que s'especifiquin amb claredat els motius que fonamenten la resolució en aquest cas es compleix amb el contingut mínim necessari per a

això.

CINQUÈ.- En realitat el problema que rau en tot aquest assumpte és la determinació de si el senyor Puig García ha donat compliment no a la circumstància de canviar la cobertura de uralita de l'edificació, i si aquest canvi de cobertura és o no obligat, a més de les altres obligacions establertes a la llicència

L'escrit del recurrent de 26/01/15 indica que després de les visites efectuades pel senyor Novo, arquitecte de l'Ajuntament s'ha arribat a un consens sobre les obres sol·licitades pel que es presenta proposta definitiva per a realitzar l'obra de modificació dels galliners condicionades als requeriments de l'Ajuntament.

En la sol·licitud adjunta a l'indicat escrit, i en relació amb l'apartat 5.- Condicions annexes es detalla que la coberta serà de color verd i es tractarà amb pintura de color terrós; que la zona de recollida d'aigües pluvials se substituirà l'actual material de fibro-ciment per plaques de color verd així com també la cobertura de la construcció existent l'entrada de la finca, pintant la part d'obra de color terrós; que es retiraran les andromines i que es plantaran dos grups d'arbres.

A aquest escrit recau informe del tècnic municipal que detalla les mesures o condicions, proposades per l'actor en el seu anterior escrit i després d'això es concedeix la llicència d'obres sol·licitada, amb les condicions particulars indicades

El que sembla clar és que si el sol·licitant una llicència es compromet a executar una sèrie d'obres i aquesta execució és acceptada per l'Ajuntament i recollida degudament en la llicència d'obres que se li concedeix, queda obligat a realitzar-les.

Si, si es constata mitjançant les oportunes visites tècniques que no les ha fet, en tot o en part, res més correcte i necessari que la incoació d'un expedient per a quin l'interessat dongui compliment a les obres previstes en la seva pròpia petició de llicència.

SISÈ.- En el que fa referència la proporcionalitat de la sanció, tenint en compte que s'ha va ampliar el termini per a realitzar les obres sense que ho fes el temps transcorregut, i que segons l'article 225 DL 1/2013 de 3 d'agost, l'import màxim d'aquestes multes és de fins a 3000 €, s'estima que la imposició d'una multa de

1000 € és plenament proporcional.

I per tot això procedeix desestimar la demanda.

SETÈ.- No escau imposició de costes per suscitar el cas de dubtes de fet

DECISIÓ

DESESTIMO la causes de inadmissió al·legades.

DESESTIMO el recurs que ha presentat Antonio Puig García contra l'acord de 28 de juny de 2018, que desestima el recurs de reposició interposat contra l'acord de 15 de març de 2018 en l'expedient de disciplina urbanística 27/16 i que imposa una multa coercitiva de 1000 € per incomplir el requeriment de l'acord de 15 de març de 2018 en relació al compliment de les condicions particulars de la llicència d'obres 23/2015 i expedient d'obres 18/14; i requereix perquè en el termini de dos mesos de compliment a les condicions de l'informe del Servei Tècnic Municipal de 8 de març de 2018, amb prevenció de la imposició d'una segona multa coercitiva i **CONFIRMO** la resolució objecte d'impugnació.

Sense costes

Contra aquesta Sentència és pot interposar recurs d'apel·lació davant el TSJC, en el termini dels quinze dies següents a la seva notificació.

Així ho mano i ho signo.

El magistrat jutge

Codi Segur de Verificació: T42OZLJ51N680V FCC87NVKLLZB5LH655

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Signat per Vidal Grases, Federico;

Data i hora 06/10/2020 18:05

Les persones interessades queden informades que les seves dades personals s'han incorporat al fitxer d'assumptes de l'oficina judicial, sota la custòdia i responsabilitat d'aquesta, on es conservaran amb caràcter confidencial i únicament per al compliment de la tasca que té encomanada, i es tractaran amb la màxima diligència.

Així mateix, queden informades que les dades que conté aquesta documentació són reservades o confidencials, que l'ús que se'n pugui fer ha de quedar circumscrit a l'àmbit del procés, que se'n prohibeix la transmissió o comunicació per qualsevol mitjà o procediment i que s'han de tractar exclusivament per a finalitats pròpies de l'Administració de justícia, sens perjudici de les responsabilitats civils i penals establertes per al cas que se'n faci un ús il·legítim (Reglament EU 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell i Llei orgànica 3/2018, de 6 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals).

INFORMACIÓ PER ALS USUARIS DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

D'acord amb el que disposen el Reial decret llei 16/2020 i l'Ordre JUS/394/2020, dictats com a conseqüència de la situació sobrevinguda arran de la **COVID-19**, durant l'estat d'alarma i fins a tres mesos després que finalitzi:

- L'atenció al públic en qualsevol seu judicial o de la fiscalia s'ha de fer per via telefònica o a través del correu electrònic habilitat a aquest efecte, ambdós detallats més amunt, i en tot cas, s'ha d'ajustar al que estableix la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.
- En els casos en què sigui imprescindible acudir a la seu judicial o de la fiscalia, cal obtenir prèviament la cita corresponent.
- Els usuaris que accedeixin a l'edifici judicial amb cita prèvia han de fer servir mascaretes pròpies i utilitzar el gel desinfectant a les mans.

